

HOTĂRÂRE
pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 973/2006
privind procedura aplicabilă în cazurile în care este necesară o amânare a determinării
definitive a valorii în vamă

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, prevederilor art. 57 alin. (4) și alin. (5) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, prevederilor art. 46, art. 70, art.74 și art. 90 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare, al art. 140 și art. 244 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

1. La articolul 1, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Determinarea definitivă a valorii în vamă se amână potrivit prevederilor art. 57 alin. (4) și (5) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 140 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447, în următoarele situații:”

2. La articolul 1, alineatul (1) literele (a) și (c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

a) ”când este necesară ajustarea prețului efectiv plătit sau de plătit conform art. 71 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Codul vamal al Uniunii, iar la momentul declarării mărfurilor pentru punerea în liberă circulație nu pot fi prezentate documente concludente care să permită determinarea cu exactitate a sumei de ajustat;”

[...]

c) ”în orice alte situații în care pentru determinarea valorii în vamă pe baza valorii de tranzacție este necesară prezentarea unor documente sau justificări suplimentare, referitoare la exactitatea și realitatea valorii declarate care nu sunt disponibile la momentul declarării mărfurilor pentru punerea în liberă circulație.”

3. La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) ”Atunci când, la momentul efectuării formalităților de punere în liberă circulație, se constată că valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea art. 70 din Codul vamal al Uniunii, chiar dacă s-ar proceda la amânarea determinării definitive a valorii în vamă, biroul vamal va

aplica prevederile art. 74 din Codul vamal al Uniunii, în ordinea prevăzută de acesta, valoarea în vamă astfel determinată având caracter definitiv.”

4. La articolul 1, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

(4) ”Dispoziția de amânare a determinării definitive a valorii în vamă se comunică importatorului.”

5. Articolul 2, se modifică și va avea următorul cuprins:

(1) ”Amânarea determinării definitive a valorii în vamă, respectiv acordarea liberului de vamă în această situație este condiționată de constituirea unei garanții suficiente potrivit art. 90 alin. (1) din Codul vamal al Uniunii, care să asigure încasarea taxelor la import și a altor taxe și impozite datorate bugetului de stat, potrivit legii, în cadrul operațiunilor vamale, corespunzătoare mărfurilor respective.”

(2) ”În situația prevăzută la alin. (1), taxele la import și alte taxe, calculate pe baza valorii în vamă declarate de importator, se încasează și se virează la bugetul de stat, iar garanția determinată potrivit prevederilor prezentei hotărâri se constituie la biroul vamal la care se efectuează formalitățile de punere în liberă circulație, înainte de acordarea liberului de vamă.”

6. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

(1) ”În înțelesul prezentei hotărâri, în aplicarea prevederilor art. 244 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447, termenul garanție suficientă reprezintă cuantumul taxelor la import și al altor taxe și impozite datorate bugetului de stat, potrivit legii, în cadrul operațiunilor vamale, calculat pe baza valorii în vamă determinate de biroul vamal cu titlu provizoriu, din care se deduc taxele la import și alte taxe și impozite datorate bugetului de stat, potrivit legii, în cadrul operațiunilor vamale, calculate pe baza valorii în vamă declarate de importator și virate la bugetul de stat.”

7. La articolul 3, alineatul (2) litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

b) ”valoarea elementelor care se includ în valoarea în vamă potrivit art. 71 din Codul vamal al Uniunii, estimată de importator pe bază de documente justificative și acceptată de biroul vamal și/sau stabilită pe baza altor informații de care biroul vamal are cunoștință;”

8. La articolul 3, alineatul (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

(3) ”În situația în care nu există elemente concludente care pot fi luate în considerare potrivit alin. (2), biroul vamal stabilește valoarea în vamă cu titlu provizoriu, prin aplicarea prevederilor art. 74 din Codul vamal al Uniunii.”

9. La articolul 4, alineatele (1), (4) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

(1) ”Biroul vamal are obligația de a analiza documentele pe care importatorul trebuie să le prezinte potrivit art. 57 alin. (5) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României și de a lua o decizie privind determinarea valorii în vamă cu titlu definitiv în termen de 30 de zile de la data comunicării acestor documente, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) - (6), când termenul se prelungește corespunzător. Prevederile art. 22 alin. (6) din Codul vamal al Uniunii se aplică în mod corespunzător.”

[...]

(4) ”În situația prevăzută la alin. (3), direcția regională vamală analizează solicitarea biroului vamal, cu respectarea prevederilor art. 46 din Codul vamal al Uniunii și, în cazul în care o consideră justificată, informează în scris atât biroul vamal, cât și importatorul și procedează la efectuarea controlului la sediul importatorului și/sau la locul de depozitare a mărfurilor. Dacă sediul importatorului și/sau locul de depozitare a mărfurilor se află în raza de competență a altei

direcții regionale vamale, solicitarea de control a biroului vamal, precum și documentele anexate la aceasta se retransmit acestei direcții în termen de 24 de ore. În acest caz termenul de luare a deciziei privind determinarea definitivă a valorii în vamă se prelungește pe durata justificată a controlului efectuat de direcția regională vamală, dar nu poate să depășească 60 de zile.”

[...]

(6) ”Biroul vamal și, după caz, direcția regională vamală au obligația de a lua operativ toate măsurile necesare pentru finalizarea analizei și a verificărilor care se impun în fiecare caz. Decizia privind determinarea definitivă a valorii în vamă se ia cu respectarea termenelor prevăzute la art. 22 alin. (3) din Codul vamal al Uniunii aplicabile de la data acordării liberului de vamă.”

10. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

(1) ”Garanția se constituie în formele prevăzute la art. 92 alin. (1) în condițiile art. 93 din Codul vamal al Uniunii.”

11. Articolul 6, se modifică și va avea următorul cuprins:

(1) ”Decizia privind determinarea definitivă a valorii în vamă este luată de biroul vamal prin întocmirea unui proces-verbal de control, care stabilește eliberarea sau încasarea, în totalitate ori în parte, a garanției constituite potrivit art. 5 și cuprinde temeiul legal avut în vedere la efectuarea controlului și descrierea detaliată a constatărilor ce stau la baza măsurii propuse. Pe baza acestui proces-verbal de control se emite decizia pentru regularizarea situației, care reprezintă titlu de creanță.”

(2) ”Decizia pentru regularizarea situației se comunică importatorului împreună cu procesul-verbal de control, în cadrul termenelor prevăzute pentru luarea deciziei finale privind determinarea valorii în vamă. Dacă prin decizia pentru regularizarea situației se stabilește încasarea în totalitate sau în parte a garanției și aceasta a fost constituită sub forma prevăzută la art. 92 alin. (1) lit. b) din Codul vamal al Uniunii, decizia se comunică cu cel puțin 15 zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a garanției.”

2¹) ”Împotriva deciziei pentru regularizarea situației se poate formula contestație potrivit Titlului VIII ”Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale” din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.”

(3) ”În baza deciziei pentru regularizarea situației prin care se stabilește eliberarea în totalitate sau parțial a garanției, se aplică corespunzător prevederile art. 98 din Codul vamal al Uniunii.”

12. Articolul 8, se abrogă.

PRIM MINISTRU

București

Nr.....